

اگر همه ماهی‌های اقیانوس ناپدید شوند چه می‌شود؟

اقیانوس‌های عظیم زمین بیشتر سطح سیاره ما را پوشانده‌اند و مملو از حیات هستند و از تنوع شگفت‌انگیزی از گیاهان، میکروب‌ها، کرم‌ها، مرجان‌ها، خرچنگ‌ها و ماهیان و نهنگ‌ها و غیره میزبانی می‌کنند.

اقیانوس‌های عظیم زمین بیشتر سطح سیاره ما را پوشانده‌اند و مملو از حیات هستند و از تنوع شگفت‌انگیزی از گیاهان، میکروب‌ها، کرم‌ها، مرجان‌ها، خرچنگ‌ها و ماهیان و نهنگ‌ها و غیره میزبانی می‌کنند.

به گزارش ایسنا، اقیانوس مملو از ماهی است، به طوری که آنها دومین مقدار کربن(ماده‌ای که موجودات زنده را تشکیل می‌دهد) در کل قلمرو حیوانات را تشکیل می‌دهند. آنها دقیقاً پشت گروه حشرات و سخت پوستان قرار دارند.

به نقل از اس‌ای، اغلب مردم فقط از طریق یک ساحل یا قایق با اقیانوس تعامل دارند، بنابراین دشوار است که تعداد ماهی‌های سراسر اقیانوس‌ها را حدس بزنیم، اما اقیانوس‌ها از سطح تا اعماق خود با ازدحام ماهی‌ها مواجه هستند.

این ماهی‌ها در انواع و اندازه‌های مختلف وجود دارند. از ساردین‌های ریز، گوپی‌ها و بلنی‌هایی که ممکن است در صخره‌های مرجانی ببینید گرفته تا ماهی‌های تن و کوسه‌های نهنگی که در اقیانوس‌های آزاد پیدا می‌کنید.

این ماهی‌ها انواع نقش‌ها را در اکوسیستم خود انجام می‌دهند که از زندگی سایر موجودات اطراف خود پشتیبانی می‌کند و اگر روزی ناپدید شوند، اقیانوس بسیار متفاوت به نظر خواهد رسید.

این مقاله توسط دانشمندی به نام کوری ایوانز از دانشگاه رایس نوشته شده است که ماهی‌ها، تنوع آنها و همه راه‌هایی را که آنها در محیط‌های اقیانوسی نقش دارند، مطالعه می‌کند.

ماهی به عنوان غذا

ماهی‌ها هم به عنوان شکارچی و هم به عنوان طعمه در اکوسیستم‌های اقیانوسی نقش مهمی دارند. هزاران گونه در سراسر اقیانوس و اکوسیستم‌های زمینی از جمله انسان‌ها برای غذا به ماهی‌ها متکی هستند.

در اکوسیستم‌های صخره‌های مرجانی، ماهی‌های کوچک توسط ماهی‌های بزرگتر و دیگر حیوانات دریایی خورده می‌شوند. این بدان معنی است که ماهی‌های کوچک پایه شبکه غذایی را تشکیل می‌دهند. آنها انرژی را برای ماهی‌های بزرگتر و سایر موجودات تامین می‌کنند.

در دنیای خارج از آب نیز بسیاری از پرندگان، پستانداران و خزندگان، ماهی می‌خورند و به آنها به عنوان منبع ضروری پروتئین متکی هستند.

حتی گیاهان زمینی نیز می‌توانند از وجود ماهی‌ها بهره‌مند شوند. در سواحل غربی ایالات متحده، ماهی سالمون که پس از گذراندن چندین سال در دریا به رودخانه‌های کوچک باز می‌گردد، به عنوان یک نوار نقاله از مواد مغذی عمل می‌کند.

ماهی سالمون نه تنها حیواناتی مانند خرس را که آنها را صید می‌کنند تغذیه می‌کند، بلکه به گیاهانی که در حاشیه رودخانه‌ها هستند نیز مواد مغذی می‌رساند.

مطالعات نشان داده‌اند که برخی از گیاهان ۷۰ درصد نیتروژن خود را از ماهی‌های سالمون که در سواحل رودخانه یا نزدیک آن می‌میرند، دریافت می‌کنند.

انسان‌ها نیز به ماهی به عنوان منبع غذایی وابسته هستند. ماهی‌ها و سایر محصولات دریایی یک منبع پروتئینی مهم برای نزدیک به سه میلیارد نفر روی زمین هستند. هزاران سال است که جمعیت بشر در سراسر جهان ماهی می‌خورد.

حفظ زیستگاه‌ها توسط ماهی‌ها

ماهی‌ها فراتر از گذارسازی عمل می‌کنند. از آنجایی که ماهی‌ها خودشان به دنبال غذا هستند، می‌توانند زیستگاه‌های مهمی برای موجودات دیگر ایجاد و حفظ کنند. در اکوسیستم‌های صخره‌های مرجانی، ماهی‌های گیاه‌خوار رشد جلبک‌ها را با تغذیه مداوم از آنها کنترل می‌کنند.

بدون کمک این ماهی‌های گیاه‌خوار، جلبک‌ها به سرعت رشد می‌کنند و مرجان‌ها را خفه می‌کنند و عملاً آن را نابود می‌کنند. یکی از انواع ماهی‌های گیاه‌خوار، طوطی‌ماهی است که به شکل مستقیم از مرجان‌ها تغذیه می‌کند. در ابتدا، این ممکن است برای مرجان‌ها بد به نظر برسد، اما تغذیه طوطی‌ماهی از آنها در واقع می‌تواند نرخ رشد کلونی مرجان‌ها را افزایش دهد.

ضمن اینکه مدفوع طوطی‌ماهی به شکلی ویژه برای مرجان‌ها مغذی است. مدفوع طوطی‌ماهی همچنین بخشی از سواحل زیبای شنی سفید را تشکیل می‌دهد که ممکن است در تعطیلات خانوادگی از آن لذت برده باشید.

ماهی‌های دیگر نیز زیستگاه‌هایی برای حیوانات دیگر ایجاد می‌کنند و با برهم زدن شن و ماسه‌ها در حین تغذیه خود، بر محیط زیست آنها تأثیر می‌گذارند. آنها با حرکت دادن شن و ماسه‌ها به اطراف، موجودات کوچکی را که در شن پنهان شده‌اند، در معرض دید قرار می‌دهند که حیوانات دیگر می‌توانند آنها را بخورند.

با وجود این واقعیت که بسیاری از انواع ماهی‌ها محدود به اقیانوس هستند، حضور آنها در بسیاری از زیستگاه‌ها قابل احساس است. آنها می‌توانند به طور مستقیم و غیر مستقیم بر زندگی موجوداتی که برای غذا و سرپناه به آنها وابسته هستند، تأثیر بگذارند.

بنابراین اگر ماهی ها نبودند، زمین به تدریج سواحل ماسه ای سفید زیبای خود را از دست می داد، اکوسیستم های صخره های مرجانی مملو از جلبک ها می شدند، غذای بسیاری از مردم برای خوردن تمام می شد و ما برخی از جذاب ترین موجودات سیاره زیبای خود را از دست می دادیم.